

Отхожда четвѣртый философъ да раздумува царя.

Слѣдъ царско то изреченіе отиде абіе четвѣртый философъ предъ царя, и по обычаю поклонивши му ся, рече: Живъ буди во вѣки, царю. Не е подобно царю така просто и какво да бѣде да прави судъ, докле не испита и изслѣдова добре подлогъ а: Но да научи подробно истина та, и тога да направи свой судъ по правосудію, за да не пострада подобно то, кое то пострада единъ торговецъ.

Повѣствованіе четвѣртаго философа.

Една жена живѣше сосъ мужа законна. Искающе же мужу да отиде за некой свой подлогъ въ странствованіе, поиска отъ него согласіе и обѣщанія, за да ей остане вѣренъ въ странствованіе то си: подобно и она даде му абѣщанія, защо не ще да му буде невѣрна, докле се върне. И така и двама та дадоха обѣщанія единъ другому, да упазать дѣвство то си нескверно, докле да се върне назадъ мъжъ. И отиде въ свой путь. Дойдевшу же уреченному времени, за да се върне отъ странствованіе то си, жена та излезна на пѣть а, за да види, дали си иде мъжъ и. Видевши же я единъ младъ, возлюби я, и уязвесе на сѣрдце то за нея толко, щото начна, да и думадумы неподобны Она обаче отнюдъ не при-